

Camilla Offenberg - keramiker

Jeg er kjempeinspirert av natur og vekstprosessene i naturen, at en ting blir til noe. For meg selv som kreamiker har jeg en klump med leire og så blir den til en kopp. Man kan lage noe ut av noe. Sånn er det i naturen og, jeg gikk forbi en som hogde et tre og så tenkte jeg at det kan bli til et hus eller noe!

Jeg er veldig glad i selve prosessen, at ting går langsomt. Jeg liker ikke at ting skjer fort.

Med leire får man kontakt med jord og naturen. Man får tilbake barndomsminner.

Hvordan kommer inspirasjonen til uttrykk i keramikken du lager?

Fargene jeg faller ned på er jordfarger, jeg liker å bruke brun og terrakotta. Jeg lager keramikk som har noe mer ved seg, det er litt liv. Når man drikker en kopp med kaffe så kan man lage historier om dekoren på koppen. Det er litt liv i det man holder i hånda. Man drikker ikke kaffe, men ser også på planter, vekster og blader.

Hvem vil du skal bruke keramikken din?

Vil at folk skal bruke det i hverdagen. Noe du bruker i hverdagen.

Jeg har drevet med hest hele livet, så jeg har vært nær på naturen alltid, gravd i jorda og stelt hester. Så jeg føler meg hjemme med det, og finner en ro. Det er stille og ikke by-stress.

Dag Gjertsen - møbeltapetserer

Jeg husker den gamle stolen som sto i hjørnet i stua, utslitt i stoffet, med et pledd over seg for å dekke til hullene. Bestemor pleide å sitte der når hun skulle strikke. Eller vi mellomlagret rene klær der før de ble brettet og fant veien til klesskapet.

For noen år siden fant jeg fram den gamle stolen fra kjelleren. Om det var tanken på bestemor som vekket nysgjerrigheten vet jeg ikke. Jeg begynte å undersøke hva slags stol det kunne være. Etter flere timers jobb med å tråle ulike nettsider og forumer kom jeg fram til at stolen het Buen. Designet av Fredrik Kayser for Skeie o/co. Kun produsert i noen få år på 50-tallet.

Stolen var et ikon. Et univers hadde åpnet seg for meg og flere norske designperler ble løftet fram i lyset. Og for en rik møbelhistorie vi har! Men hva var fellesnevneren for alle de gamle stolene? De trengte hjelp av en møbeltapetserer.

Slik ble interessen og kjærligheten for faget og stolen vekket.

— —

Ble inspirert av den siste teksten. Prøvde å fange litt kundegruppe (de som også har en slik stol og historie). Sann historie. Også de som De som ønsker nyproduksjon er ikke med her. De som ønsker noe måltilpasset som de ikke får noe annet sted. Hjelp kundene med å ta vare på minner. Det må komme fra noe ekte. Det var der møbeltapetsererinteressen startet. Å ta vare på norsk designhistorie.

Rebekka Eikornrød - keramiker

Keramikk med lav puls.

Vet hva jeg ønsker med å holde på med keramikk. Hvorfor er jeg her i dag?

Hvorfor gjør man det man gjør?

For meg ble det viktig å finne og følge min egen stil. Livet blir til mens man lever. Jeg prøvde å finne en boks jeg passet inn i.

Jeg lengte til naturen, det mystiske og håndtverk. Noe som ble et friår ble starten på en lengre reise jeg ikke ante hvor skulle ta meg. For mens jeg sto og hugget stein fant jeg en rytme som passet meg. Min egen og naturens rytme.

Samfunnet i dag går for fort for meg. Jeg ønsker meg barn, en flokk, og jeg ønsker meg ro til å skape.

I keramikken er det mange prosesser, ting må gå rolig i hver prosess. Ett trekk er kjempelangsomt, du må puste og være i kontakt med Zen-opplevelse. Det er viktig for meg for å ha det bra.

Jeg hadde en AHA-opplevelse mens jeg var lærling. Trine er opptatt av at ting skulle være riktig. Jeg var opptatt av at ting skulle bli kjøpt, og begynte å stresse med

Jeg fikk litt fri og fikk

Jeg må ta det rolig, jeg må ta hensyn til hjertet.

Skape et rom der det er akseptert å ta ting rolig.

Leira har hukommelse. Alt du gjør med leira vil den huske. I Japan lagde de fermenteringskrukker. Noen skulle pust og andre skulle være helt lukket. Det viktigste var hva den som lagde tenkte på. Det var veldig åndelig å lage keramikk. Ånden i ovnen.

Hvis jeg har min filosofi mens jeg lager en kopp, så vil den neste som drikker av den koppen føle den energien.

Keramikk med filosofi.

Disse ble laget en regnværsdag.

Susanne Nielsen - keramiker

Av jord har du kommet

Stopp. Pust. Kikk ned på føttene dine. Der nede i bakken finnes leira. Leira som gjennom tusenvis av år har blitt funnet, formet, brent og verdsatt. Kanskje den kan bli din neste kaffekopp?

Dreid er et lite keramikkverksted i ett av Norges største leirhøl - Drammen.

Her dreier vi leira slik det alltid har blitt gjort. Med kjærlighet for faget og for at du skal kjenne hvor din kaffekopp kommer i fra.

Trine Midtsund - keramiker

Jeg har knota så mye rart nå som jeg aldri har gjort før. Alt blir for pompøst.

Det kom en dreieskive hjem fordi faren min var innkjempsansvarlig hos Jernia-kjeden og fikk en dreieskive som vareprøve. Jeg lærte meg selv å dreie, og hvis vi var på ferie tok de meg med til andre keramikere.

Foreldrene mine var støttende - selv om de sa at man måtte få en annen utdanning først så man hadde noe å leve av...

Min største drøm var å dreie en tekopp man faktisk kunne drikke av.

Jeg tenkte at man sikkert kunne bygge en ovn i hagen, for de elektriske ovnene var så dyre. Lite visste jeg at dette faktisk var mulig.

Dette tar oss til læretiden min i Frankrike. En landsby med 250 innbyggere, der 50 var keramikere og det var 25 vedfyrte ovner.

I Norge finnes det 14 nå, og jeg har en av de!

Der lærte jeg skikkelig å dreie. Og å fyre med ved. Jeg lærte at man må være flammen.

(Insert)

Jeg trenger ingenting annet enn ild, jord, vann og luft, for å lage det jeg skal lage.

Jeg må spille på lag med elementene og være fullt tilstede når jeg dreier, når jeg stabler veden, og hvilken vei flammen kommer til å velge.

På 1350 grader smelter asken fra ilden som blir til en glasur, og blir en jordfarget overflate. Det kan bli alt fra gul, til grønt alt ettersom hvor det står i ovnen og om det er en trøtt eller hissig fyrer!

Jeg kan fortelle i 4 timer om hvordan jeg brenner ting så det kan få riktig overflate. Jeg legger til rette, og flammen gjør jobben. Det gjelder å skape riktig atmosfære i ovnen.

Dette er så verdifullt at japanerne kidnappet en koreansk landsby for at de skulle lære dem å brenne på så høy temperatur.

Vi har alltid hatt vedfyrte keramikker, det er den første måten de lagde kokekar på.

Ragnhild Haakenstad - filigransølvsmid

Har tenkt på hvordan det har verdi for andre.

Smykke har ingen annen funksjon enn estetisk og at du skal føle deg bra.

Folk som tar vare på minner der du beholder historien til smykket, men får videreført det i en annen form. For eksempel enker.

Essensen av det jeg håper å gjøre i framtida er å «gi det videre» (slagordet til en annen sølvsmid).

Metall kan man omforme helt og smelte om.

Arvesølv. Filigran kan være en spesialitet. Håndlaget bunadssølv eller smykker.

Smykker kan være mer enn bare de strenge formene. Det er uendelig med muligheter innenfor rammene. Du har så mange små valg du kan gjøre. I det smykket jeg har på meg nå har jeg banket en kule flat. De små variasjonene du kan gjøre innenfor rammene kan gjøre et smykke helt unikt.

Siri Marie Fjeld - håndbokbinder

Får jeg være en del av din historie?

Vi kan binde oss sammen gjennom et objekt som har en historie fra før og som får en fortsettelse videre. Et gammelt håndverk som blir tatt spesielt vare på, men som også får en moderne historie.

Interessen for bøker har jeg fått fra min Mamma. Det har vært fokus på leseglede, og uansett hvor stor eller liten den var så må den dyrkes!

Uansett hva du leser så har leseglede fokuset - det å lese er viktig!

En bok er hverdagslig og et kjent element i mange hjem. Muligheten til å være en del av ditt hjem er noe jeg brenner for. *Om det er i et kjært familiealbum, en gammel bok som har fått nytt liv, eller n tekst du selv har skrevet som du ønsker en fin drakt til.*

Eirik Pettersen - forgyller

Har en historisk interesse og en kunstnerisk interesse. Bruker mye alkymist. Har tatt hele utdannelsen i Norge.

Ville lære ikonmaling for å lære forgylling, og forgylling for å lære ikonmaling. Så det er en sirkel.

Jeg er den eneste som driver med middelaldermaling på pergament.

Interessante historiske referanser:

Stilene som rokokko, barokk etc. stoppet litt i København og kom ikke til «bondeprovinsen».

Renessansen kan beskrives som en perfekt rund perle.

Barokk kommer fra et portugisisk ord som betyr uperfekt perle - men allikevel vakker, dramatisk

Rokokko har med hele havbunnen, hele skjellet.

Fra perfekt renessanse til dramatisk barokk og asymmetrisk rokokko. Dette kan jeg snakke om i evigheter.

Forgylling er det lite av i Norge, men er hyppig brukt i alle stilperiodene. Hvordan kan du få treverk og gips til å se ut som massivt gull?

Tobias Fosse - taksidermist

Det handler om å fange øyeblikket, minuttene og timene. Når du ser på trofeet skal du kunne mimre tilbake. Jeg ønsker å ta vare på minner og opplevelser. Når man velger å ta vare på minner på veggen, glemmer man det aldri.

Selv ser jeg hver dag på hjorten som henger i trappeoppgangen, og mimrer tilbake til snødekte vestlandsluer og jakt med gode venner.

Denne hjorten er ekstra spesiell fordi den fikk øynene mine opp for taksidermi-faget. Det var den første hjorten jeg felte. Det var i Høyanger, med Nordfjord folkehøyskole, der jeg gikk på jakt- og fiskelinje.

—> Skriv mer her, få kjøtt på beinet :-) Om opplevelsene på turen.

Vi kjørte forbi et fjøs det sto «utstopping» på, og så tenkte jeg at denne må stoppes ut! Jeg ville være med på alt, så jeg var der mye hos han som stoppet ut. Så spurte jeg han om

Jeg fikk meg lærlingskontrakt og har nå gått i mange års lære, og nå er jeg klar for å forevige dine minner.

Tanja Burkhardt - glassblåser

Jeg har tenkt på hvorfor jeg blåser glass.

TABU-glass var basert på et minne fra da jeg var barn. Men da visste jeg ikke at jeg skulle bli glassblåser 10 år etterpå.

Vi flyttet til Sverige inn i glassriket, der jeg begynte på Riksglass-skolen. Etter det ble det bare glass-glass-glass! Jeg syntes det var veldig gøy å reise verden rundt, så jeg brukte det som en unnskyldning for å reise verden rundt i forskjellige glasshytter. Det jeg har tenkt på da jeg var ute var mer hvorfor jeg liker å blåse glass?

Som selv-analysert ADHD-menneske er det vanskelig å bestemme meg for hva jeg skal gjøre og ta beslutninger. Alt det er viktige ting å gjøre når du blåser glass. Det er god medisin fordi jeg trener på det jeg ikke er flink på i det vanlige livet. Jeg har lyst til å dele mestringsfølelsen med andre mennesker.

Jeg liker ikke masseproduserte ting.

Jeg liker godt håndtverk og å ta vare på miljøet.

Glass er et språk som jeg kan snakke. Det er et visuelt formspråk. Min hjerne fungerer i bilder. Jeg tenker i bilder. Jeg har lyst til å bruke glass som mitt språk.

Alt som jeg synes er vanskelig i livet er mulig å få til gjennom glass. Jeg lager en plan, bestemmer hvilke farger jeg skal bruke.

Jeg har noe på hjertet som jeg har lyst til å formidle til andre gjennom glass.

Jeg har lyst til å dele mestringsfølelsen gjennom å gi kurs, og gi opplevelser til andre gjennom at de deltar på kurs. Jeg vil dele opplevelsen av å se meg blåse glass, men også delta på kurs. Jeg vil gjøre folk bevisst på hvorfor bruke håndverk.

Jeg har lyst til å skape minner, mestringsfølelser og ferdigstille imponerende glass. Ønsker å få til pålitelige og velfungerende glassprodukter, og teknisk gode produkter som *gjør håndverket tilgjengelige for samfunnet*.

Janet Martens - glassblåser

Jeg har detti litt inn i glassblåsing etter å ha likt det kreative. Jeg hadde en jobb jeg hatet i 10 år, og så måtte jeg bare komme meg ut av det. Jeg fikk kontakt med karriereveileder. Jeg tenkte at bare andre folk var glassblåsere, og at det bare var for andre, men da fikk jeg has på den mentale sperren der.

Jeg får brukt hodet på noe annet enn jeg gjorde før.

Jeg liker friheten og at alt ikke må være så alvorlig hele tiden.

Det er lov å prøve og feile, bytte retning og Det er greit å ombestemme seg!

Jeg tar dette inn i glassblåsing ved å prøve ut litt forskjellige teknikker. Jeg er mer interessert i flyt, former og ikke så mye det presise og skarpe.

Det jeg lager er organisk, og inspirert av havet og skogen. Jeg lager funksjonelle ting. Det er mye vaser!

Jeg har lyst til å lage noe uten funksjon, men mer skulpturer. Men nå lager jeg ting med flyt, form og funksjon.

Jeger Koksvik - Glassblåser

Har skrevet en hel tekst i notatboka!

Noen høydepunkter:

Innføre en ny glød i det håndlagde.

Det nye er det gamle over hele verden.

Bevare og utvikle et vakkert håndtverk.

Henrik Magnus Vagstein - Trebåtbygger

Har laget en struktur:

Hva brenner jeg for?

Hvem jeg er.

Hva jeg kan tilby.

Når du er ute på fjorden i den gamle trebåten din, skal du føle deg trygg selv om det måtte blåse opp og sjøen reiser seg mot fribordet.

Dårlig båtbyggerarbeid kan føre til tap av liv. Jobber videre med hva godt båtbyggeri fører til.

Mitt første livsverk vil være å være en omreisende håndtverker. Jeg pusser opp en gammel trebåt nå som jeg skal bo i og ha med meg en del verktøy, og reise langs kysten, og prøve å drive en virksomhet derfra.